

گزارش صعود به قله سیالان از جبهه شمالی با ارتفاع ۴۲۰۰ متر

مشخصات برنامه:

مبدأ : روستای عسل محله، دره دو هزار، تنکابن- ارتفاع ۱۲۲۰

مقصد : قله سیالان به ارتفاع ۴۲۰۰ متر

کل مسیر از جبهه شمالی روستای عسل محله تا قله سیالان بصورت رفت و برگشت ۴۰ کیلو متر است که ۲۰ کیلومتر مربوط به مسیر رفت و ۲۰ کیلومتر مربوط به مسیر برگشت است و مسیر جنوبی که از روستای هنیز تا قله سیالان میباشد ۱۴ کیلومتر است. (ارتفاع عسل محله حدود ۱۰۰۰ متر پایین تر از هنیز است. شیب قسمت شمالی بسیار بیشتر از مسیر جنوبی می باشد)

تاریخ اجرای برنامه : ۲۹ و ۳۰ خرداد ماه ۹۳

تعداد نفرات : ۳۷ نفر (۶ نفر خانم و ۳۱ نفر آقا)

سرپرست برنامه : خانم زهرا ایاتی و آقای احتشام مصدق

راهنما : ناصر صحر خیز

جلودار: زهرا ایاتی

عقب دار: احتشام مصدق

کوهیاران: محسن مافی و حیدر حیاتبخش

کوه ها وسیله اند،

انسانیت نهایت است.

هدف رسیدن به اوج قله ها نیست

بلکه ارتقای انسانیت است.

آنجا که بر نفست غلبه کردی همانجا قله است...

مقدمه :

قله مرتفع سیالان با ارتفاع ۴۲۰۰ متر قسمتی از سلسله جبال در ناحیه کوهستانی البرز غربی می باشد که در مرز بین دره ی دوهزار و دره ی الموت واقع شده است. این قله از جنوب به دره الموت، از شرق به قلل تخت سلیمان، از غرب به قله خشچال و از شمال به دره و رودخانه دو هزار متصل می باشد.

شمال قله سیالان عمدتاً پوشیده از جنگل است و برخلاف ناحیه جنوبی آن کاملاً کوهستانی می باشد و مسیر شمالی از روستای عسل محله و دره دوهزار است که مسیر صعود ما می باشد. مسیر شمالی که مسیر صعود و فرود گروه ما می باشد به سمت جاده دو هزار و روستای عسل محله که رو به غرب قرار دارد می باشد.

سیالان مرز استان مازندران و شهر تنکابن با استان قزوین و مشخصاً دره الموت است. صعود به سیالان بیش از یک قله ۴۲۰۰ متری عادی انرژی بر خواهد بود به ویژه اگر دامنه های شمالی جهت صعود انتخاب شوند. زیرا مسیر شمالی طولانی تر از مسیر جنوبی است و از ارتفاع پایین تری هم آغاز می شود.

گزارش صعود :

پنج شنبه ۲۹ خرداد ۱۳۹۳

طبق تقویم سه ماهه اول سال گروه او! به همراه گروه دوست یابی کوهنوردان کشور بصورت مشترک روز پنجشنبه ۲۹ خرداد ماه صبح ساعت ۶:۰۰ صبح جلوی دفتر گروه جمع می شویم و بعد از قرار گرفتن کوله ها و افراد در دو دستگاه مینی بوس به سمت جاده دو هزار حرکت می کنیم.

بعد از عبور از تنکابن به سمت جاده دوهزار میریم که ساعت ۸:۰۰ صبح به روستای عسل محله می رسیم و پس از صرف صبحانه در کنار مسجد این روستا و صحبت های سرپرست برنامه ساعت ۸:۴۰ آماده حرکت می شویم. در امتداد شمال خود به سیالان ختم می گردند. مسیر حرکت ما از سمت شمال به جنوب است. مسیر سر بالایی و جنگلی است و شیب های تندی در انتظار ماست. هوا کاملاً صاف و آفتابی است. برآورد ما تا منطقه

وبنه که محل چادر زدن ماست یازده ساعت است. درختان جنگلی راش، سرو کوهی، گلهای ختمی و ... پوشش گیاهی این منطقه را تشکیل می دهند. شیب های تند همچنان ادامه دارند. ساعت ۱۵:۱۰ به زمین مسطحی می رسیم. دشت دریا سر با همهی وسعت و زیباییش دیده می شود. دریا سر ارتفاعی بین ۱۷۰۰ تا ۱۹۰۰ متر دارد. در این دشت سه کلبه چوبی وجود دارد که صاحبان آنها با تولیدات دام های خود در دشت امرار معاش می کنند. توقف کوتاهی می کنیم و بعد از گرفتن عکس های یادگاری به حرکت خود ادامه می دهیم و بعد از گذر از جنگلی که دارای درختان زرشک، سیب و آلو جنگلی است در امتداد رودخانه حرکت می کنیم و ساعت ۱۱:۴۰ به منطقه ای به نام هرتنگ می رسیم که با دشت دریا سر هم سطح است و یک کلبه سنگی متروک با درب و پنجره فلزی و پایه های چوبی و چشمه ای در کنار آن وجود دارد. جای بسیار مناسبی برای شب مانی و برپایی چادر است. بعد از پر کردن بطری های آب خود مسیر پر شیب و پیچ جنگلی را ادامه دادیم و به انتهای درختان جنگلی رسیدیم و عبور از چمن زارهای منطقه هزار پیچ یا هزار چم (هزار چم جلگه ای سرسبز و زیبا است که به دلیل مسیر پیچ در پیچی که برای گرفتن شیب تا انتهای آن درست کرده اند به هزار چم معروف شده است) بر روی تخته سنگی ساعت ۱۵:۰۰ برای صرف نهار و استراحت کردن می ایستیم و ساعت ۱۶:۰۰ راه خود را به سمت جنوب ادامه می دهیم. مسیر حرکت پاکوب شده و رفته رفته از پوشش گیاهی و چمن زار کاسته میشود و عبور از چند یخچال با شیب تند در ساعت ۱۷:۲۰ به چشمه گورخوانی میرسیم و بعد از پر کردن بطری های آب به مسیر خود ادامه می دهیم. و برای رسیدن به منطقه ونه که قرار است در این مکان شب مانی داشته باشیم باید از یخچال و پال طولانی و سنگلاخی و پیچ در پیچ با شیب تند بگذریم و در ساعت ۱۹:۳۰ به منطقه ونه رسیدیم. تقریباً تا ونه به مسافت ۱۴ کیلومتر کوله کشی سنگین داشتیم... این منطقه دارای چشمه است و مکان مناسبی برای چادر زدن در صعودهای دو روزه از مسیر شمالی محسوب میشود... بعد از چند دقیقه استراحت اقدام به برپایی چادرها می کنیم... تعداد چادرهایمان ۱۴ عدد بود و پس از برپایی آنها در این منطقه برای هم هوایی نیم ساعتی قدم میزنیم و بعد به شام خوردن میپردازیم و بعد از ساعت ۱۲:۰۰ شب در بیرون چادر به کوله چینی مشغول بودیم که بر روی پال برفی کوه مقابلمان با دو نور چراقی به صورت چشمک زن که مارا به خودش جلب توجه کرده بود متوجه کمک خواستن دو کوهنورد شدیم که مسیر را گم کرده بودند. این کوه دارای یخچال با شیب تند بود. یک لحظه به ذهنم رسید که در کوله خودم لیزری دارم و این میتونست بهترین وسیله برای نشان دادن مسیر به آن دو کوهنورد باشه که سریعاً با لیزر به کمک دوستان مسیردرست رو به صورت زیگزاگی برای شکستن شیب یخچال به این دو کوهنورد نشان دادیم و از اینکه به سلامت فرود اومدن خیلی خوشحال بودیم و با چایی گرم از شون پذیرایی کردیم و ساعت ۲۰:۰۰ خوابیدیم...

جمعه ۲۰ خرداد ۹۳

ساعت ۵:۳۰ صبح با بیدارباش سرپرستان از خواب بیدار می شویم. و با یک کوله حمله سبک به تعداد ۱۸ نفر صعود به قله را آغاز می کنیم. تا قله حدود ۵ کیلومتر راه باقی است... بعد از عبور از یخچالها و شیبها ساعت ۷:۰۰ صبح به چشمه ای که کنار گوسفندسرا قرار دارد و در اثر آب شدن برف یخچال ایجاد شده می رسیم. و به صرف صبحانه می پردازیم و بعد از عبور از چند یخچال با شیب تند ساعت ۸:۰۰ به گردنه سیالان که معروف به زین آسیبی (کندیگان) است می رسیم. در اینجا درست در غرب قله قرار داریم که تقریباً با دور زدن قله آن را از شرق صعود می کنیم. در سمت راست (غرب) قله کندیگان و در سمت چپ (شرق) سیالان قرار دارد. وزش باد بر روی گردنه فوق العاده شدید است. ارتفاع گردنه ۲۸۴۸ متر است. می توان گفت این گردنه مرز بین استان قزوین و مازندران است و به سمت قله حرکت می کنیم. پاکوب تا قله کاملاً پیداست و قله را دور می زند. ساعت ۹:۰۰ بر فراز قله ۴۲۰۰ متری سیالان می ایستیم و بعد از نیم ساعت استراحت و گرفتن عکس یادگاری ساعت ۹:۳۰ به سمت پایین حرکت می کنیم... بعد از عبور از یخچال و سر گردنه ساعت ۱۰:۱۵ به چشمه گوسفندسرا میرسیم و بعد از پر کردن بطری ایمان و عبور از یخچالها و شیب های تند ساعت ۱۰:۴۰ به منطقه ونه محل چادرهایمان میرسیم. بعد از جمع کردن چادرها و بستن کوله ها و استراحت کوتاه و خوردن مواد قندی ساعت ۱۱:۴۰ به سمت پایین (شمال) راه افتادیم... بعد از عبور مسیرهای سنگلاخی با شیب تند و یخچالها ساعت ۱۳:۰۰ به چشمه گورخوانی رسیدیم و بعد از صرف نهار ساعت ۱۲:۴۵ راه افتادیم و بعد از عبور از مسیر پاکوب جنگلی ساعت ۱۷:۲۰ به منطقه پناهگاه هرتنگ رسیدیم. بعد از استراحت کوتاهی و پر کردن بطریهای ایمان از چشمه این منطقه به مسیر خود ادامه دادیم و در ساعت ۱۸:۴۵ به منطقه دریا سر رسیدیم و بعد عبور از این منطقه و مسیر جنگلی پیچ در پیچ ساعت ۱۹:۵۰ به مسجد روستای عسل محله که مینی بوس منتظرمان بود رسیدیم...

مسیر شمالی قله سیالان طولانی تر و سخت تر و دارای یخچال بیشتری نسبت به مسیر جنوبی آن از روستای هنیز است...

این صعود در کنار استاد محمد باقر عیوضی و چند دوست هیمالیا نورد و سرپرستان خانم زهرا ایاتی و آقای احتشام مصدق و گروه اوا و گروه دوست یابی کوهنوردان کشور یکی از افتخارات و به یادماندنی ترین صعودهایم بود و جا داره از سرپرست گروه ما دامن آقای رسولی و تمامی دوستان تشکر کنم...

به امید صعود و معراجی دیگر !!!

محمد امین معصومی